

PATRIARCHATUS CONSTANTINOPOLITANI. 209

Epidamno, & aliis ad sinum Ionium locatis usque ad Cyrenem, & Lybies illius incolas, prope locum qui Borium vocatur, habitant, Imperiumque Romanum agnoscunt. Curiam item magnam, quam Senatum nominant, in ea constituit. Denique in omnibus rebus urbem illam suo nomine nuncupatam, Romæ que est in Italia parem studuit efficere: neque certè suus eum fefeller conatus. Nam virgula divina (quod aijunt) tantum crevit, ut tum frequentia hominum, tum pecunie & divitiarum abundantia Romam omnium consensu longè superaret. Cujus rei causam fuisse arbitror, partim pietatem tum conditoris, tum civitatis, partim incolarum erga egentes misericordiam & benignitatem. Etenim fides in Christum usque adeò in ea civitate proiecta est, ut complures Iudæi, Græci verò ferè omnes, ibi ad religionem Christianam conversi fuerint. Huc accedit, quod principatum Imperii adepta tempore, quo Christi religio longè latèque manare cœpit, postea neque aris, neque delubris Gentilium se contaminavit, præterquam solum dum regnaret Julianus: quo quidem tempore, licet ad exiguum tempus error Gentilium renovatus fuerit, statim tamen post restinctus est. Hanc igitur civitatem Constantinus suo appellatam nomine, & velut recens ad Christi honorem exstructam multis maximisque Ecclesiis exornavit.

Quemadmodum autem arx secunda Romani orbis fuit, ut Sexti Rufi VI.
verbis utar, ita etiam secunda Sedes Ecclesiæ facta est, ejusque Episcopos Patriarchalem honorem obtinuit. Quia ætate id ei honoris acciderit, alii aliter sentiunt, nec certo dici potest. Quidam Constantinum ipsum illud ei ab Ecclesia impetrasse arbitrantur, nec eorum sententia probabilibus argumentis carere mihi videtur, si de Patriarchico tantum honore, qualem Hierosolymitanus Episcopus primis quatuor seculis habuit, sermonem faciamus. Siquidem in omnibus hujus Sedis Patriarcharum Catalogis, quorum plures antiquos manuscriptos in Regia Bibliotheca reperimus, ¹ Metrophanes Constantini Synchronus primus recensetur: qui etiam Archisacerdos primus magisque civitatis Constantinopolis, in perantiquo Græco MS. ^b dicitur; nec non in Chronico Alexandrino ^c, ubi de Constantino Imperatore. ² At jura Patriarchæ tantum obtinuit in Concilio Constantinopolitano generali secundo, in quo præter secundum locum ei assignatum proxime post Romanum, ei Thracia pro diœcesi concessa est, ut ex ejus Canone ^d constat, cuius verba sunt: *Constantinopolitanus Episcopus habeat honoris primatum post Romanum Episcopum, propterea quod urbs ipsa sit nova Roma.* Nec aliter hunc Canonem explicat Socrates ^e illud Concilium describens: *Eodem, inquit, tempore (scilicet Ind. I. Const. Theodosii) decretum fuit, ut Episcopus Constantinopolitanus primatum honoris post Episcopum Romanum propterea obtineret, quod illa civitas nova Roma esset appellata.* ^f Non ait hunc Patriarchico honore primū tunc donatum fuisse, sed tantum secundum locum inter Patriarchas ei assignatum, quod longè diuersum est; statimque subdit, quod *dispartitis Provinciis Patriarchas consti- tuunt: deciduntque, ut nullus Episcopus, relicta sua Diœcesi, ad exterias Ecclesiias demigraret.* Nam antea propter persecutionum tempestates istud facere cuiquam liberum erat. Nectario figitur ampla illa civitas Constantinopolis, ⁴ & tota Thracia sorte obvenit. Quis autem in his non advertit primordia hujusc Patriarcha-

D d

NOTÆ LUCÆ HOLSTENII.

¹ Metrophanes Constantini Synchronus] quia tunc Constantinopolis primum exædificata fuit a Constantino veteris Romæ æmula.

² At jura Patriarchæ tantum obtinuit &c.] Quinto Concilio Constantinopolitano I. sub Theodosio majore Ecclesiæ & Episcopo Constantinopolitano prærogativam secundi honoris post Romanum tantum tribuerat, ut videre est in Canone ejus tertio. Jura autem ipsa, & exercitium Jurisdictionis in Thracicam, Asianam & Ponticam Diœceses, eamque Primates constituit Concilium Chalcedonense, quod tamen jam ante invaserat, non contentus mero titulo honoris, quin etiam in to-

tum Illyricum manum extendere, & Sedi Romanae subrahere conatus fuerat tempore S. Bonifacii I. ut docent Acta Concilii Romani sub Bonifacio II.

³ Non ait hunc Patriarchico honore primum tunto Donatum fuisse] Imo simul uno eodem Nectáro, meaque tempore & honoris prærogativam, & fessio- nis prælationem accepit; nam vanum erat honorem, vel potius honoris umbram sine loco assig- nare.

⁴ Et tota Thracia sorte obvenit] Hoc Interpres Anglus de sua adjectit.

^f Socrates ibid.

Tote δὴ οὐδὲ ὄρου

τὸν Ρώμης ἐπίσκοπον

πόλεως ἐπίσκοπον

τὰ πρεσβεῖα ἔχειν

τῆς τιμῆς μετέ

τὸν Κωνσταντίνον

διὰ τὸ εἶναι